

dosarul nr.2rac-61/19

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana (N. Iordachi)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Bostan, A. Pahopol, V. Negru)

ÎNCHEIERE

13 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Dumitru Mardari
Mariana Pitic

examinând admisibilitatea recursului declarat de Întreprinderea Mixtă „Glass Container Prim” Societate pe Acțiuni,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Agroalimgrup” împotriva Întreprinderii Mixtă „Glass Container Prim” Societate pe Acțiuni cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere, penalității și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 18 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău prin s-a respins apelul declarat de Întreprinderea Mixtă „Glass Container Prim” Societate pe Acțiuni și s-a menținut hotărârea din 03 aprilie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana,

c o n s t a t ă:

La 25 aprilie 2017, SRL „Agroalimgrup” a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎM „Glass Container Prim” SA prin care a solicitat încasarea datoriei în mărime de 94279,39 de lei, dobânzii de întârziere în mărime de 6870,77 de lei, penalității în sumă de 16968,60 de lei și a cheltuielilor de judecată formate din taxa de stat în sumă de 2828,38 de lei și a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 5000 de lei (f.d.3-4).

Ulterior, prin cerere de concretizare a pretențiilor, societatea reclamantă a solicitat încasarea dobânzii de întârziere în mărime de 9680,63 de lei.

În motivarea acțiunii înaintate, SRL „Agroalimgrup” a menționat că, la 09 iulie 2015 a încheiat cu societatea pârâtă contractul nr.09-07/15 prin care au convenit la efectuarea unor lucrări și respectiv costul acestora conform specificației nr.02 din 06 iunie 2016.

Astfel, SRL „Agroalimgrup” s-a obligat să decoreze și să vopsească 35672 de garafe de sticlă ce aparțineau ÎM „Glass Container Prim” SA la prețul de 0,22 de euro pentru o sticlă, iar societatea pârâtă s-a obligat să achite pentru aceste lucrări suma de 7847 de euro.

Prin pct.2.1 din contract, ÎM „Glass Container Prim” SA s-a obligat să achite în avans 50% din suma indicată în specificație, iar restul sumei la primirea produsului.

A notat societatea reclamantă că din motiv că avea o datorie față de ÎM „Glass Container Prim” SA în sumă de 60677,76 de lei, au convenit ca suma dată să fie stinsă în contul avansului pentru executarea contractului nr.09-07/15.

Prin urmare, ÎM „Glass Container Prim” SA a recepționat produsul conform facturilor nr.FB9462709 și FB 9462710, iar în contul stingerii datoriei a achitat la 10 august 2016 suma de 149 279 de lei, la 03 octombrie 2016 suma de 30000 de lei și suma de 25000 de lei. În rest, obligația de achitare a datoriei nu a fost executată, deși prin revederile contractului a fost stabilită o penalitate de întârziere.

La fel, a notat societatea reclamantă că urmare a expedierii somației privind stingerea datoriei, ÎM „Glass Container Prim” SA la 31 octombrie 2016 i-a comunicat că refuză întru executarea obligației de stingere a datoriei, invocând în acest sens calitatea producției.

Prin hotărârea din 03 aprilie 2018 a Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana, s-a admis parțial acțiunea depusă de SRL „Agroalimgrup”, s-a dispus încasarea din contul ÎM „Glass Container Prim” SA în beneficiul SRL „Agroalimgrup” datoria în mărime de 94279,39 de lei, penalitatea în mărime de 16968,60 de lei, dobânda de întârziere pe perioada 04 noiembrie 2016 - 21 septembrie 2017 în sumă de 9680,63 de lei, cheltuielile de judecată în legătură cu achitarea taxei de stat în mărime de 2828,38 de lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 2500 de lei, în total suma de 126 257 de lei, în rest pretențiile s-au respins.

La 13 aprilie 2018, ÎM „Glass Container Prim” SA a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea hotărârii contestate, cu emiterea unei hotărâri noi prin care acțiunea depusă de SRL „Agroalimgrup” să fie respinsă integral.

Prin decizia din 18 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de ÎM „Glass Container Prim” SA și s-a menținut hotărârea din 03 aprilie 2018 a Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana.

La 10 decembrie 2018, ÎM „Glass Container Prim” SA a declarat recurs prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii din 03 aprilie 2018 a Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana, cu remiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

Pledând pentru admiterea recursului în sensul declarat, societatea recurentă a notat că soluția instanței de apel este pripită, fapt ce rezultă din nedeterminarea naturii juridice a obiectului litigiului, criteriu care presupune prin sine lămurirea corectă și certă a situației de fapt și de drept.

De asemenea, a susținut că instanța de apel examinând apelul a trecut în mod superficial argumentele invocate de către ÎM „Glass Container Prim” SA și materialul probator anexat la materialele cauzei, fără a examina legalitatea și temeinicia hotărârii supusă apelului sub toate aspectele, în raport cu legislația ce guvernează litigiul în cauză.

Prin referința depusă la 25 ianuarie 2018, SRL „Agroalimgrup” a menționat că recursul înaintat de ÎM „Glass Container Prim” SA, conține obiecțiile de fapt și de drept care deja au constituit obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare, temei din care a solicitat a fi considerat inadmisibil.

Instanța de recurs constată că, decizia din data de 18 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată participanților la proces în data de 08 octombrie 2018 (f.d. 166). Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al

Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 434 din Codul de procedură civilă , consideră recursul depus la data de 10 decembrie 2018, în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul de admisibilitate al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil, din motivele ce succed.

Articolul 431 din Codul de procedură civilă consemnează în alineatul (2) că, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Argumentele societății recurente precum că, instanțele de judecată eronat au aplicat normele de drept material se resping, deoarece circumstanțele cauzei au fost determinate de prima instanță și de instanța de apel și apreciate corect de instanța de apel cu argumentări adecvate bazate pe normele de drept ce reglementează raportul juridic în litigiu.

Astfel, instanța de recurs notează că, societatea recurentă nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența

instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (Doorson împotriva Olandei, 26 martie 1996, §67). La acest capitol completul reține că, recursul declarat nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Completul de admisibilitate relevă că, prezenta cerere de recurs a fost depusă după ce societatea recurentă a avut posibilitatea de a fi auzită de prima instanță și de instanța de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea mutatis mutandis „Levages Prestations Services” împotriva Franței, cererea nr.21920/93 din 23 octombrie 1996, §48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că, societății recurente i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzită combinat cu dreptul la un recurs efectiv. De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 §1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (Blücher împotriva Cehiei, cererea nr.58580/00 din 11 aprilie 2005, §65-67)

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat și a interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Întreprinderea Mixtă „Glass Container Prim” Societate pe Acțiuni împotriva deciziei din 18 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Agroalimgrup” împotriva Întreprinderii Mixtă „Glass Container Prim” Societate pe Acțiuni cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere, penalității și a cheltuielilor de judecată.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic